

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/126**z dnia 24 stycznia 2017 r.****zmieniająca decyzję 2013/448/UE w odniesieniu do ustalenia jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10a ust. 5,uwzględniając decyzję Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE ustalono maksymalną roczną ilość uprawnień stanowiącą podstawę do obliczania bezpłatnych uprawnień dla instalacji nieobjętych art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE. Ilość ta jest sumą dwóch elementów, opisanych odpowiednio w art. 10a ust. 5 lit. a) i b) dyrektywy 2003/87/WE.
- (2) W celu zapewnienia, by maksymalna roczna ilość uprawnień nie została przekroczona, w stosownych przypadkach stosuje się międzysektorowy współczynnik korygujący, zmniejszający w jednolity sposób przydziały dla wszystkich instalacji kwalifikujących się do otrzymania bezpłatnych uprawnień.
- (3) Zgodnie z art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE Komisja ustala międzysektorowy współczynnik korygujący poprzez porównanie limitu określonego w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE z sumą wstępnej całkowitej rocznej liczby bezpłatnych uprawnień dla wszystkich instalacji objętych dyrektywą 2003/87/WE znajdujących się na terytorium państw członkowskich.
- (4) W decyzji 2013/448/UE ⁽³⁾ Komisja określiła jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, przedstawiony w art. 4 oraz w załączniku II do tej decyzji.
- (5) Trybunał Sprawiedliwości w swoim wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 r. w sprawach połączonych C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 i od C-391/14 do C-393/14 stwierdził, że przy ustalaniu maksymalnej rocznej liczby uprawnień zgodnie z art. 10a ust. 5 lit. b) dyrektywy 2003/87/WE Komisja nie powinna była brać pod uwagę emisji wynikających z działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE od roku 2013 w zakresie, w jakim emisje te pochodziły z instalacji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji przed tą datą. W związku z tym Trybunał stwierdził, że Komisja nie określiła maksymalnej rocznej liczby uprawnień zgodnie z wymogami art. 10a ust. 5 lit. b) dyrektywy 2003/87/WE oraz że jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący określony w art. 4 oraz w załączniku II do decyzji 2013/448/UE również był sprzeczny z tym przepisem. Art. 4 oraz załącznik II do decyzji 2013/448/UE zostały zatem unieważnione przez Trybunał.
- (6) W celu wykonania tego wyroku Komisja jest zobowiązana do ponownego obliczenia maksymalnej rocznej liczby uprawnień dla instalacji kwalifikujących się do otrzymania bezpłatnych uprawnień w odniesieniu do wymogów art. 10a ust. 5 lit. b) dyrektywy 2003/87/WE, a w związku z tym do odpowiedniej zmiany jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.⁽²⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2011, s. 1.⁽³⁾ Decyzja Komisji 2013/448/UE z dnia 5 września 2013 r. dotycząca krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 240 z 7.9.2013, s. 27).

- (7) Ponowne obliczenie ilości uprawnień, o której mowa w art. 10a ust. 5 lit. b) dyrektywy 2003/87/WE zostało przeprowadzone z zastosowaniem tej samej metodyki i z wykorzystaniem tych samych danych, co w przypadku pierwotnych obliczeń w 2013 r. Zgodnie z wyrokiem Trybunału, mając na uwadze, że pierwotnie Komisja uwzględniła emisje wytwarzane przez instalacje objęte systemem EU ETS przed dniem 1 stycznia 2013 r., wynikające z działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE dopiero od roku 2013, musiały one zostać usunięte z obliczenia maksymalnej rocznej liczby uprawnień określonej w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.
- (8) Komisja wykorzystwała jako punkt wyjścia pierwotne oficjalne informacje od państw członkowskich. Następnie Komisja przeprowadziła konsultacje z państwami członkowskimi w sprawie przedłożonych przez nie danych dotyczących emisji i w stosownych przypadkach zwróciła się o dalsze wyjaśnienia. Zgodnie z art. 10a ust. 5 uwzględnione zostały jedynie instalacje, w odniesieniu do których państwa członkowskie przedłożyły dane dotyczące zweryfikowanych emisji.
- (9) Następnie Komisja usunęła z obliczeń instalacje, które prowadziły działalność objętą dyrektywą 2003/87/WE dopiero od 2013 r., ale które były już częścią systemu handlu uprawnieniami do emisji przed 2013 r. Usunięto również emisje z instalacji, które zostały włączone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 24 dyrektywy 2003/87/WE przed 2013 r.
- (10) Instalacje, które w okresie między datą pierwotnego zbierania danych a 2013 r. podlegały zmianom strukturalnym (takim jak połączenia, podziały lub zamknięcia) lub zmianom technicznym, w związku z czym nie osiągały już odpowiednich progów określonych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, nadal były brane pod uwagę podczas ponownego obliczania, ponieważ nie można było przewidzieć tych zmian w momencie zbierania danych. Instalacje wyłączone z systemu zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE również zostały uwzględnione podczas ponownego obliczania z tego samego powodu.
- (11) W ponownym obliczeniu uwzględniono zmiany służące korekcie błędów w krajowych środkach wykonawczych państw członkowskich na lata 2013–2020, wprowadzone do końca 2016 r., ponieważ prawidłowe wartości należało wprowadzić już w momencie pierwotnego obliczenia międzysektorowego współczynnika korygującego.
- (12) W swoim wyroku z dnia 28 kwietnia 2016 r. Trybunał wyraźnie ograniczył skutki czasowe stwierdzenia nieważności art. 4 i załącznika II do decyzji 2013/448/UE, tak aby, po pierwsze, wyrok nie wywoływał skutków przed upływem 10 miesięcy od daty ogłoszenia tego wyroku. Międzysektorowy współczynnik korygujący określony w decyzji 2013/448/UE jest zatem nieważny od dnia 1 marca 2017 r. Po drugie, środki przyjęte do tej daty na podstawie unieważnionych przepisów nie mogą zostać podważone.
- (13) Zgodnie z wyrokiem Trybunału podkreślającym nadrzędne przesłanki pewności prawa, środki wprowadzane przez państwa członkowskie dotyczące przydziałów uprawnień na okres 2013–2020 oraz wszelkie późniejsze zmiany i uzupełnienia podjęte przed wejściem w życie niniejszej decyzji pozostają w mocy. Międzysektorowy współczynnik korygujący określony w niniejszej decyzji ma być stosowany w decyzjach przyjmowanych od dnia 1 marca 2017 r., w których ustanawia się lub zmienia prawa do przydziałów i w których w celu ustalenia tych przydziałów stosuje się międzysektorowy współczynnik korygujący,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2013/448/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Jednolity międzysektorowy współczynnik korygujący, o którym mowa w art. 10a ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, i określony zgodnie z art. 15 ust. 3 decyzji 2011/278/UE zostaje określony w załączniku II do niniejszej decyzji.”;

- 2) załącznik II zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 stycznia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Załącznik II do decyzji 2013/448/UE otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Wartości międzysektorowego współczynnika korygującego mającego zastosowanie do przydziału bezpłatnych uprawnień dla instalacji nieobjętych art. 10a ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE na lata 2013–2020 są następujące:

Rok	Międzysektorowy współczynnik korygujący
2013	89,207101 %
2014	87,657727 %
2015	86,090119 %
2016	84,506152 %
2017	82,905108 %
2018	81,288476 %
2019	79,651677 %
2020	78,009186 %”